

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και τρίτον ἀριθμούντες χρόνον
την κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Ἔτος χίλιον κ' ὀκτώ κ' ἑνῆκοσιν,
νέα δράσις Ρωμηῶν μετ' ἡν γλῶσσαι.

Τῶν ἔθρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέροντα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὅ κ' τῶ φράγκα εἶναι μόνον
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρα—δὲκα φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Ὅτι τὸ Μάρτη τοῦ μηνός,
γὶ ἀρρώστους ἔρανος κοινός.

Χίλια κ' εἴκοσι κ' ἑπτὰ,
νέα λόγια τορνευτά.

**Με πόνο σήμερα κ' ἐγὼ
τὸν Ἀσκητὴ μοιρολογῶ**

Ποῦ μάτι δὲν εἰδάκρυσ' ἔμπροστὰ στὸ λείψανό σου,
καὶ ποῖα σημαία γαλανή
γιὰ τὴ δίκη σου τὴ θανά
μεγάλῃ δὲν ἀπλώθηκε νὰ γίνῃ σάβανό σου;

Τι πόνο θρήνος ἀντηχεῖ
γιὰ σέ τὸ καλληγάρι
μετ' ἡν πανόρη τὴν ψυχῇ,
μετ' ἡν περίσσια χάρι,
κ' ἔνας βαρὺς ἀντίπαλος μῆας θλιβερῆς καμπάνας
ἐσπάραιε τὰ σωθικά τῆς ἀμοιρῆς σου μάννας.

Ἰδέας φτερωτῆς παιδιὰ
κάνουν χαλύδινῃ καρδιὰ
μετ' ἡν μνημόσυνό σου,
κ' εἶναι μαρτύρων εὐωδιὰ
τὸ νεκρολίβανό σου

Ροδόφυλλα σκορπιζονται καὶ στὸ δικό σου μνημα,
καὶ μετ' ἀπὸ βαθειᾶς ὀργῆς ἀνταρματμένο κύμα
βγαίνει καὶ πάλι μιά φωνή: καταρά στὴ γενειά,
πούδγαλε καὶ τῆς νεότης σου τὸν ἀτιμο φονιά.

**Κ' ὁ Φασουλῆς μ' ἔνα κουτί
ἀπ' ὅλους ἔρανο ζητεῖ.**

Μ' ἔνα κουτί στὸ χέρι... σ' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια
περβαλφει ἀπ' ἔλους καὶ πλοῦτος ἀφθονεῖ...
περνοῦν μεγάλοι μὲρὸς του, περνοῦν καὶ σκυλολόγια,
ὅμως κανεὶς δὲν ρίχνει δεκάτ' Ἀργεντινῆ.

Μ' ἔνα κουτί στὸ χέρι καὶ μάτια δακρυομένα
τὸν τῶσων φιλανθρώπων ζητεῖ τὸν ρεπενέ...

Σὴ μὴ γινῆ τὸ δρόμου μονάχος καθισμένος
κ' ὁ Φασουλῆς ὁ βλάκας τὸν κόσμο χωρετῆ,
καὶ συνδρομὴ προσμῖνε: οὐ σέφεις βυθισμένος,
καὶ φάλλει τὸς ἔρανοὺς καὶ κόσμο σταματῆ.